

[Jensen (Aale).]

være de mindst mulige, men naturligvis saa rimelige, at de, som opfører Bygningerne, ikke gaar fallit derved, for saa gaar vi fra den ene Vejgrøft over i den anden. Det, der skulde opnaas, var dette, at man i videst mulig Udstrækning benyttede sig af den Ret, at man vel faar Laanets Størrelse bestemt, men at man ikke behøver at bygge for hele Byggelaanet lige straks, men kan bygge til senere.

Naar jeg kan anbefale, at man gaar til Starten af nye Brug under de nuværende økonomiske Forhold, er det tillige ikke mindst paa Grund af den nye Bestemmelse i § 5, hvorefter Afgiften kan svares i Forhold til Konjunkturerne. Hvis det havde været gældende Lov for Landbruget i al Almindelighed, at man svarede Afgift efter Konjunkturerne, havde vi ikke haft den Landbrugskrise, vi har nu. Jeg tør hævde, og hævde meget bestemt, at det er de uheldige Prioriteringsforhold, vi har haft her i Landet, der har foraarsaget Vanskelighederne. De kan naturligvis under normale Forhold og med en stadig Stigning for Øje have deres Berettigelse, men straks naar Krisen indtræder, viser Skavankerne sig. Hvis vi havde haft en Ordning i Lighed med den, som er foreslaaet indført for Statshusmændene, tror jeg, vi havde været inde i den rigtige Gænge. Det er jo rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, at Tanken om at svare konjunkturbestemte Afgifter har været stærkt fremme indenfor Husmandskredse, og den har ogsaa været stærkt fremme til Debat her i Tinget, ikke een Gang, men mange Gange. Selv om det er uprøvet, er Tanken i alt Fald ikke ny, og jeg for mit Vedkommende er meget glad ved, at der nu er saa mange Tilhængere her i Salen, at denne Ordning kan lade sig gennemføre. Der er blot det mærkværdige ved det, at det Parti, som har været med paa denne Ordning før, ikke kan tænke sig at gaa med til den nu, da den er langt mere paakrævet, end den var, den Gang Partiet støttede Tanken. Vi behøver imidlertid for saa vidt ikke at strides om Fortiden. Jeg har haft gamle Venner, som har forladt mig, og jeg har faaet nye Venner, som er gaaet med mig; disse nye Venner er i større Tal end de, der har forladt mig, og derfor kan det kun glæde mig, at der er blevet saa stor Tilslutning, at Sagen kan gennemføres.

Jeg hører, at Forslaget skal i Udvalg. Naturligvis, det kan man ikke nægte, men jeg ved ikke, hvorfor man vil have det i Udvalg. Det er vel for at kunne demon-

strere, at man har drøftet Sagen det mest indgaaende, og for muligvis at faa Lejlighed til, naar Sagen kommer til anden Behandling, at sige, at der ikke har været Tid nok til at sætte sig tilstrækkeligt ind i Forslaget, og at man ikke har faaet Tid til at udforme sine Ændringsforslag, som man ønskede det, altsaa for at faa Lejlighed til at kritisere Forslaget. Naa, det gør i og for sig ikke saa meget, blot alt dette maa ske hurtigt, for dersom vi skal have noget ud af Loven til Foraaret og til Sommer, ja, saa er det nødvendigt, at Forslaget gennemføres hurtigt, og derfor vil jeg meget gerne støtte den ærede Ordfører for Venstre i, at Sagen gennemføres hurtigst muligt i dette høje Ting, til Gavn for hele vort Samfund, ikke mindst den Stand, som her kommer i Betragtning.

S. Rasmussen: Ja, de Emner, dette Lovforslag beskæftiger sig med, er jo Forhold, som vi her i det høje Ting har beskæftiget os med mange Gange. Jeg maa beklage, at det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) ikke er til Stede i Dag, for jeg kan ikke andet end tænke paa de mange Gange, hvor dette ærede Medlem og det ærede 14de tingvalgte Medlem (Jensen [Aale]) har taget ret kraftige Debatter angaaende denne Sag. Nu ved jeg nok, og hører jo ogsaa, at det ærede 14de tingvalgte Medlem har faaet nye Venner og flere nye Venner end de gamle, som han har forladt. Men jeg maa dog sige, at vedrørende det Forhold, som det ærede 14de tingvalgte Medlem berørte, er vi Venner endnu, for vi fra vor Side er ikke gaaet imod de konjunkturbestemte Afgifter, men har netop stillet Forslag i den Retning. Jeg skal ikke i Dag fortsætte den Diskussion, som vi førte forleden Dag om dette Spørgsmaal, jeg vil blot hævde, at man ikke kan sige, vi er gaaet imod eller har stillet os uvilligt overfor konjunkturbestemte Afgifter; vi har kun villet have dem lagt efter lidt andre Regler. Og jeg vil villigt indrømme, at skal der være Tale om at gennemføre en Lovgivning som den, dette Forslag tager Sigte paa, skal det være muligt for de Statshusmandsbrug, der oprettes enten efter den ene eller den anden Lov, at klare sig, forrente sig ud i Fremtiden, kan det kun blive muligt ved den Forandring, der her gennemføres.

Derfor vil vi heller ikke stille os uvilligt overfor en Jordlovgivning, der gør det muligt at udstykke Jorden til Husmandsbrug. Det har vi vist i det andet høje Ting ved at